

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI

PIJCIĘ ZNAKOMITE PIWA OKOCIMSKIE

Wielki jubileusz Jasnej Góry

Stanisław Tarnowski pisze w rozprawie „Z rozmyślań i doświadczeń”, że każdy Polak, w którego sercu nie zgasła jeszcze iskra wiary katolickiej, ma samo wspomnienie o Częstochowie doznaje w sobie miłego uczucia, a wizerunek Matki Boskiej Częstochowskiej czci po dawnemu. I nie można się temu wcale dziwić, wszak Polacy obojętni nawet pod władaniem praktyk religijnych przechowują w duszach swoich atawizm, tradycję ojców i matek naszych, którzy dla Częstochowy żywili w sercach swoich miłość prawdziwą, a cudowny obraz Bożej Rodzicielki otaczali czcią jak największą, uważając go za Palladium Polski, za tron, z którego Matka miłosierdzia sypała i sypie przeobfite łaski i dobrodziejstwa na całą Polskę na tych wszystkich, którzy do Niej z wiarą i ufnością udają się w swych potrzebach.

Od cudownej obrony Częstochowy w roku 1655 i ocalenia naszej Ojczyzny z potopu szwedzkiego, Częstochowa stała się jeszcze droższą dla każdego wierzącego Polaka, gdyż wszyscy wiedzą o tem dobrze, że gdyby nie ten „Kurnik” Jasnogórski, jak protestanci Szwedzi sztyrzocho nazwali twierdzę jasnogórską i nie ta, co Jasnej bronii Częstochowy, ojczyzna nasza wycieńczona i rozdarta wicherami dyssydekskami byłaby uległa i może nie powstała już nigdy do samostaniego życia politycznego. To też cały nasz naród dał wyraz swej wdzięczności za cudowne ocalenie. Pierwszy więc król Jan Kazimierz w dniu 1 kwietnia 1655 r. w katedrze łacińskiej we Lwowie obwolił Najświętszą Marię Pannę Królową Korony Polskiej. Inni do Częstochowy przesyłają dary w złocie i drogich kamieniach, z których jako votum całego wdzięcznego narodu wykonano piękną ciężką monstrancję, a inni wielcy w narodzie Jasnogórskiej Panience składają w darze swoje drogie pamiątki, a matrony polskie szyją szaty kościelne dla jasnogórskiego klasztoru. Od tej też pamiętnej chwili Częstochowa z cudownym obrazem Matki Bożej staje się miejscem ciągłych pielgrzymek nie tylko ludu prostego, ale i możnych tego świata, wśród nich i głów ukoronowanych. Między innymi nasz wielki król i rycerz chrześcijański Jan III Sobieski w drodze z odsieczą Wiedniowi wstępuje na Jasną Górę, rzuca się krzyżem przed cudownym obrazem, słucha Mszy św. komunikuje, a po nabożeństwie każe sobie poświęcić miecz do walki z niewiernymi. Ostatnio po wielkiej wojnie światowej Ferdynand Foch, marszałek Francji i Polski, w swoim objeździe przez Polskę, wstępuje na Jasną Górę, słucha Mszy św. w kaplicy cudownego obrazu, a żegnając się z OO. Paulinami dziękuje im za gościnę i upewnia ich, że większej przyjemności nie mogli mu zrobić nad to zaproszenie i uczczenie obrazu cudownego Matki Bożej w tem pierwszym i największym sanktuarjum całej katolickiej Polski.

Czasy obecne są bardzo ciężkie nie tylko dla materialnego życia, ale również i może jeszcze więcej dla wiary i moralności chrześcijańskiej. Ale mimo to Częstochowa z swą Jasną Górą i cudownym obrazem Królowej Korony Polskiej ciągnie i dzisiaj do siebie rzesze wiernych którzy skołatanani na duszy szukają ratunku i pocieszenia u tej Matki miłosierdzia,

która nikim nie gardzi i nad każdym się lituje.

Już po wielkiej wojnie trzykrotnie bawiliśmy na Jasnej Górze jako państwo i z każdym razem widziałem pielgrzymów z różnych warstw społecznych, nie tylko z kraju, ale i z zagranicy. A jeden z tych zagranicznych pielgrzymów Anglik nie mógł się nadziwić wiekiemu urokowi, jakiego doznał w kaplicy przy odsianianiu cudownego obrazu.

W bieżącym roku od 15-go sierpnia do uroczystości Narodzenia NMP, 8 września, Jasna Góra będzie miejscem liczniejszych jeszcze pielgrzymek z całej Polski. A także rodaków naszych z za oceanu gdyż w tym czasie będzie święciła 550-lecie wprowadzenia cudownego obrazu na Jasną Górę. Przeszło pół tysiąca lat, to spory kawałek czasu, stąd słuszenie rok ten nazwano wielkim jubileuszem cudownego obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej. Ile bo też myśli i refleksyj nie cisnęło się do głowy na wspomnienie tak długiego czasu, od którego „Wielka Matka Boska — Człowieka” — jak ją nazwał w swoich słubach Jan Kazimierz — obrała sobie tron królewski na Jasnej Górze, dzieląc z swoim wiernym ludem wszystkie czasy pełne radości, ale również smutku i wielkiej troski.

W wielkim jubileuszu w Częstochowie wezmą udział wszystkie warstwy katolickiej Polski. Przybędzie więc głowa państwa naszego, Pan Prezydent Ignacy Mościcki z swoją świtą i zamieszka na Jasnej

Górze w apartamentach, w których dawniej mieszkali królowie nasi za ich pobytu na Jasnej Górze.

Pospieszają na uroczystości jubileuszowe nuncjusz Stolicy Apostolskiej prymas Polski, ks. kardynał Hlond i inni z episkopatu polskiego, liczni dostojnicy kościelni, duchowieństwo świeckie i zakonne. Udadzą się w końcu niezliczone tysiące ludu polskiego, siemieżnego, jak i robotniczego, który „Jasnogórską Paniencę” szczególnie czci i w obronie Jej gotów jest w każdej chwili życie swe złożyć w ofierze.

W czasie wielkiego jubileuszu uroczyste nabożeństwa odprawiane będą ks. prymas Polski i inni księża biskupi, a główne nabożeństwo odbędzie się na t. zw. „Szczycie” przed ogromnym placem, na którym za czasu niewoli wznosił się pomnik cara, gniebiciela Polski. Na ten „Szczyc” będzie wyniesiony przez dostojników kościelnych cudowny obraz Matki Bożej i pozostanie na nim aż do wieczora. Można sobie wyobrazić wielkie unieślenie wiernych, kiedy Królowa nieba, ta najlepsza z wszystkich matek, razem z swym wiernym ludem wyjdzie z kaplicy i stanie razem z nim między aniebem, a ziemią! Trzeba być w tej chwili na miejscu, aby ujrzeć i zapamiętać na zawsze uczucia religijne nie tylko prostego ludu, ale wyższych i najwyższych warstw katolickich.

Kazania jubileuszowe głosić będą wybitni kaznodzieje tak z pośród Episkopatu polskiego, jak i duchowieństwa. Oby ich siejba Boża przyniosła dla uczestników uroczystości jubileuszowych i dla całego naszego państwa obfity plon odrodzenia moralnego, zgody i jedności tak

bardzo potrzebnych w zapowiadających się burzliwych czasach. Wszak wiemy dobrze, że tylko w jedności moc i siła.

Z pielgrzymki do Częstochowy odniosą państwo i inne korzyści dla potrzepienia ducha, bo ujrzą na Jasnej Górze skromny pomnik ks. Augustyna Kordeckiego, owego niezłomnego rycerza w habitach zakonnym, a w skarbcu jasnogórskim zobaczą pamiątki po naszych wielkich królach: Batorym, Sobieskim, po wodzach i hetmanach, po matronach polskich i w tym skarbcu jak i w bazylice w murach klasztoru jasnogórskiego będą mogli choć przez chwilę podumać nad pomnikami i pamiątkami dawnej naszej sławy.

Ks. Dr. S. M.

ŻNIWA

Szepczą kłosa pszeniczne: złotym szmerem
w ćwierk świerszczy. — Szumią sennie siew
złotych łan.

Słychać ostry chrzest sierpów i szelest powroś
Zarki sierpów na niebie złoty stos zapalił.
Żniwarze się nurzają w szmerzących zatachach
pod chrzestem nastroszonych plóropuszy kłosa;
twarze na brąz spalone, wparte w ścierne stopy
Bola krzyżę. — Pot ścieka smugami wzdłuż
grzbietu.

Lepla się przepoczone do pleców koszule.
— W pocie czoła pożywał będziesz czołku
chleb twój —
każdy kęs krwiał zaprawisz i trudem i bólem.
Szorstkie dionie, pokłóte od srebrzystych ostów
pod ostrą kłajęcą sierpu garść za garścią garną
na selerisku pod stołce kładą złote mosty
z chrzęstnych kłosa i złotem dzwoniącego
złarna.
Właza snopy w szeleście skracanych powroś —
ustawiała w kopce: za dziesiątkiem dziesiątek.
Ziarno twarde z plew kłosa wykuskujeś jak
z tuszk:
żrałe, ciężkie, złociste, jak dukaty dzwoniące.
JÓZEF ALEKSANDER GALUSZKA.

WSPANIAŁE UROCZYSTOŚCI W WENECCJI. odbyły się przy otwarciu, z udziałem króla włoskiego Wiktora Emanuela, 16-oj wystawy międzynarodowej sztuki, w wystawie tej Polacy wzięli udział w szacownym. Na ilustracji widzimy orszak królewski w gondolach, udający się na uroczystość. W pierwszej gondoli jedzie król z królową (drugą szereg od prawej), w następnej za nimi księżniczka Maria i księżka Fryderyk dukalski. Orszakowi temu towarzyszy weneckie bractwo wioślarskie.

